

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **P. V. D. P. B. v likvidácii, L., o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu**, na odvolanie veriteľa S., a. s., B., C. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 98/1995-Ga zo dňa 20. 12. 2011 v znení opravného uznesenia zo dňa 24. 08. 2011, takto

### r o z h o d o l

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 98/1995-Ga zo dňa 20. 12. 2011 v znení opravného uznesenia zo dňa 24. 08. 2012 **p o t v r d z u j e**.

### O d ô v o d n e n i e

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu v znení predloženom dňa 31. 05. 2011.

Celková získaná suma je 1 213 200,- eur + 1 795,72 eur /na účte/, odmena správcu 117 322,70 eur, osobné výdavky správcu 2 770,53 eur, náklady spojené so správou a udržiavaním podstaty 708 577,83 eur a na vyplatenie veriteľom zostáva 386 324,30 eur.

Úpadca sa ku konečnej správe nevyjadril, pričom podľa stanoviska správcu konkurznej podstaty likvidátor spoločnosti zomrel a spoločnosť dosiaľ nemá určeného štatutárneho zástupcu.

Proti konečnej správe podal námietky v zákonom stanovenej lehote námietky veriteľ S., a. s., v ktorých namietal, že správca nesprávne určil základ pre výpočet odmeny vzhľadom na skutočnosť, že v druhej časti tvoriacej základ pre výpočet neodpočítal pohľadávky proti podstate a tiež nebola zohľadnená pri výpočte sumy skutočnosť, že prieskumné pojednávanie v predmetnom konkurze v súlade s ustanovením § 11 c/, ods. 3 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov bolo ukončené až 02. 10. 2006, čo znamená, že pre výpočet odmeny sa mali použiť ustanovenia § 6 až 9 písm. d/ vyhlášky č. 389/2001 Z. z. Zároveň predložená konečná správa neobsahuje dostatočný výpočet a prehľad výdavkov za celé obdobie konkurzu, čo bolo zohľadnené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. 09. 2010 v tom zmysle, že jednotlivé výdavky za právne služby, súdne poplatky, kolky, trovy exekúcie, výdavky za vedenie účtovníctva ekonomické služby, ochranu majetku a ostatné služby, ako aj výdavky za archiváciu neboli dostatočne rozpracované a zdôvodnené.

Na základe týchto námietok súd konečnú správu dňa 19. 04. 2011 neschválil.

Správca konkurznej podstaty vypracoval a predložil novú konečnú správu zo dňa 31. 05. 2011, v ktorej opakovane vyúčtoval odmenu správcu podľa § 6 a 7 vyhl. č. 398/2001 Z. z. bez použitia retroaktívneho ustanovenia § 11 c/. Pri výpočte svojej odmeny poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/16/2011 zo dňa 21. 08. 2011. K pretrvávajúcim námietkam veriteľa o nedostatočnom výpočte a prehľade výdavkov doložil správca ku konečnej správe prílohu 1, ktorá obsahuje podrobný rozpis celej výdavkovej časti konečnej správy s rozdelením na jednotlivé položky. Podľa vyjadrenia správcu sú tieto výdavky rozpisované na 90 % odôvodnených a správnych nákladov.

Správca konkurznej podstaty tiež doložil ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo 42/2011 zo dňa 31.10.2011, v ktorom sa tiež konštatuje správny výpočet výšky odmeny správcu na základe 10 % zo speňaženej sumy. Veriteľ v protiargumentácii na spôsob výpočtu odmeny správcu /10 %/, doložil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo 164/2010 zo dňa 15. 03. 2011, ktoré obsahuje iný právny názor na výpočet odmeny správcu.

Súd prvého stupňa konštatoval, že stanovisko, predložené veriteľom je staršieho dáta oproti rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré boli predložené správcom konkurznej podstaty a ktoré sa obsahovo zhodujú s názorom správcu konkurznej podstaty, podľa ktorého ustanovenie § 11c/ ods. 3 vyhl. č. 398/2001 Z. z. nemá retroaktívny charakter a nie je ho

možné použiť v prípade tzv. osobitných prieskumných pojednávaní, na ktorých súd preskúma prihlášky doručené po pojednávaní. Rozhodnutia, predložené správcom konkurznej podstaty sa prikláňajú k právnemu názoru, že na odmenu správcov sa použijú ustanovenia § 6 a § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení pred uvedenou novelou. Súd prvého stupňa tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR PL ÚS 14/2009-14 zo dňa 08. 12. 2010, v ktorom ústavný súd uviedol, že ustanovenie § 11 c/ vyhl. č. 398/2001 Z. z. bolo zrušené a stratilo svoju účinnosť zákonom č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Odmenu správcu, vyúčtovanú v konečnej správe aj s poukazom na uvedené skutočnosti preto súd považoval za použitie § 6 písm. a/ a § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. vo výške 10 % zo získanej sumy, za dôvodnú. Celková odmena vyúčtovaná správcom preto predstavuje čiastku 117 322,70 eur.

K námietke nedostatočného špecifikovania výdavkových položiek slúžiacich, ako odpočítateľné položky pre základ odmeny súd uviedol, že sú preukázané dostatočne, tak ako sú uvedené v prílohe č. 1 základného sumáru výdavkov a tiež vo vyúčtovaní konečnej správy.

Pokiaľ ide o daň z úrokov, uvedenú položku nebolo možné napriek maximálnej snahe bližšie špecifikovať, keďže už bola na účte v peňažných ústavoch uvádzaná v globálnej čiastke. Pokiaľ ide o viazanosť súdu právnym názorom odvolacieho súdu, vyjadrenom v uznesení, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie v predmetnej veci zrušené, súd prvého stupňa konštatoval, že v nadväznosti na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré má vyššiu právnu silu si osvojil právny názor, ktorý bol uvedený v neskoršie vydaných rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných prípadoch, pričom týmito rozhodnutiami bol prelomený pôvodný názor.

Súd prejednal konečnú správu a vykonal kontrolu jednotlivých prepočtov. Na základe toho dospel k záveru, že konečná správa je ekonomicky správna a dôvodná. Postupoval preto podľa § 29 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní a konečnú správu schválil tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Proti uzneseniu podal odvolanie konkurzný veriteľ S., a. s., B..

Uviedol, že správca konkurznej podstaty nesprávne určil výšku svojej odmeny ako 10 % zo základu pre jej určenie, keďže sa konali ešte osobitné prieskumné pojednávania, čo umožňovali ustanovenia vtedy platného zákona o konkurze a vyrovnaní. Novelu vyhlášky č. 493/1991 Zb., a to č. 389/2001 Z. z. zmenili spôsob výpočtu odmeny správcu konkurznej

podstaty a upravili svoju časovú pôsobnosť tak, že v začatých konaniach, v ktorých k 08. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcu konkurznej podstaty použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky v znení vyhlášky č. 398/2001 Z. z., podľa ktorej mal správca nárok na odmenu 1 510 000,- Sk a 120,- Sk za každých začatých 10 000,- Sk pri dosiahnutí základu na jej určenie od 10 000 000,- Sk do 600 000 000,- Sk. V tejto súvislosti poukázal na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/52/2010. Podľa jeho názoru by výška odmeny správcu preto mala predbežne predstavovať sumu 59 830,05 eur. Poukazuje tiež na ustanovenie § 226 O. s. p., podľa ktorého je súd prvého stupňa po zrušení odvolaním napadnutého rozhodnutia viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Napadnuté rozhodnutie nespĺňa ani náležitosti, predpokladané ustanovením § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého súd v odôvodnení rozhodnutia stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdi zistení skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Má za to, že súd prvého stupňa sa uvedenými ustanoveniami neriadil a rozhodnutie nedostatočne odôvodnil.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení k odvolaniu veriteľa uviedol, že veriteľ sústavne nedôvodne a účelovo namieta spôsob určenia základu pre stanovenie a výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty podľa právneho predpisu, platného v čase začatia konkurzného konania, pričom poukazuje na súdnu judikatúru v obdobných prípadoch. Napadnuté uznesenie navrhuje potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie veriteľa S., a. s., nie je dôvodné.

Konkurz na majetok dlžníka P. V. D. P. B. v likvidácii bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K 98/1995 zo dňa 04. 02. 1997. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. I. P., advokát, P. B., C..

Podľa § 70a ods. 1 zákona č. 12/1998 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 01. 02. 1998 konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona súd dokončí podľa doterajších predpisov, ak ďalej nie je ustanovené inak. V danom prípade je posúdenie aplikácie príslušného znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. na určenie základu pre výpočet konkurznej odmeny správcu rozhodujúce, kedy bolo skončené prieskumné pojednávanie.

Podľa § 21 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení, účinnom do 31. 01. 1998 na preskúmanie prihlásených pohľadávok nariadi súd prieskumné pojednávanie, na ktoré sa musí dostaviť úpadca a správca. Preskúmanie sa robí podľa zoznamu, zostaveného správcom.

Ak je to možné, preskúma súd aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej lehote, inak pre ne nariadi osobitné prieskumné pojednávanie. Náhradu trov spojených s predvolaním konkurzných veriteľov a účasťou správcu uloží súd konkurzným veriteľom, ktorí oneskorené prihlášky podali. Konkurzní veritelia prihlášok preskúmaných na osobitnom prieskumnom pojednávaní nemôžu poprieť pravosť a poradiť pohľadávok, preskúmaných na predchádzajúcich prieskumných pojednaniach /§ 22 zákona o konkurze a vyrovnaní/.

Ako vyplýva z citovaného ustanovenia, v zmysle tejto právnej úpravy bolo možné preskúmať aj oneskorene podané prihlášky na rozdiel od právnej úpravy, účinnej od 01. 02. 1998, podľa ktorej súd už neprihliadal na prihlášky, ktoré boli podané po skončení prieskumného pojednávania.

Pokiaľ ide i skončenie prieskumného pojednávania, veriteľ poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/40/2004, podľa ktorého prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej včas doručenej prihlášky.

Zo znenia ustanovenia § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení, účinnom po 01. 02. 1998 je zrejmé, že súd preskúma iba prihlášky, ktoré boli doručené včas, t. j. do skončenia prieskumného pojednávania. Ak konkurzný súd z časových dôvodov nestihne preskúmať všetky prihlášky, nariadi na ich preskúmanie tzv. dodatočné pojednávanie, ktoré je však pokračovaním toho istého prieskumného pojednávania, pričom lehota na prihlásenie pohľadávok končí až preskúmaním

poslednej, ale včas doručenej prihlášky.

V predmetnom konkurznom konaní sa prieskumné pojednávanie konalo v dňoch 28. až 30. 09. 1998. Na osobitných prieskumných pojednávaniach podľa § 22 zákona o konkurze a vyrovnaní, ktoré sa konali v dňoch 21. 06. 1999, 02. 12. 2002, 19. 12. 2005 a 02. 10. 2006 boli preskúmané pohľadávky konkurzných veriteľov, prihlásené po riadnom prieskumnom pojednávaní.

Vyhláškou č. 398/2001 Z. z., účinnou od 08. 10. 2001 došlo k zmene spôsobu určenia výšky odmeny konkurzného správcu, keď podľa § 11c ods. 3 v začatých konaniach, v ktorých k 08. 10. 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie, sa na odmenu správcov a ich zástupcov použijú ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky. Preddavky na odmenu, priznané podľa doterajších predpisov, sa nevracajú, aj keď presahujú hodnotu odmeny podľa § 7 ods. 1.

V danom prípade došlo ku skončeniu prieskumného pojednávania do nadobudnutia účinnosti vyhlášky č. 398/2001 Z. z., súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď na výpočet odmeny správcu aplikoval ustanovenie § 7 ods. 1 vyhl. Č. 493/1991 Zb. v znení pred uvedenou novelou.

Pokiaľ veriteľ poukazuje na právny názor, vyjadrený v predchádzajúcom zrušovacom uznesení odvolacieho súdu, je potrebné uviesť, že vzhľadom na následnú ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných prípadoch bolo potrebné posudzovať námietku veriteľa tak, ako je uvedené v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Napadnuté rozhodnutie obsahuje náležitosti, uvedené v § 157 ods. 2 a § 167 ods. 2 O. s. p., neobstojí preto ani námietka, týkajúca sa nedostatku odôvodnenia predmetného rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie v znení

opravného uznesenia zo dňa 24. 08. 2012, ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. novembra 2012

**JUDr. Viera Pepelová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.